

הסתרה כי הקב"ה סילק מהם את האורות שהשפיע עליהם. ע"כ שיך סעודה אסתה ליום ב' דחכו"ל אמרו אסתה מן התורה מניין שנאמר (דברים לא) ואנכי הסתר אסתיר פי' כי ביום ב' היה מצחי' הסתרה: סליק

אבל רצון הסי"ת אינו כן לכן ביום ב' קיבל מהאורות שהשפיע עליהם ואמר להם יספרתם לכם הזכנו עלמיהם ממחרת השבת. פי' בהשגחה שהיה למעלה נו' המדות. ממלא היה ציים ב' צבחי'

פרישת ויקרא

לריך האדם לקרב כל הארצות להשי"ם והיו נקרא אדם השלם. ויכול אז לקרב כל העולם כולו להשי"ת :

וזוהו אדם כי יקריב מבט קרבן לה'. ר"ל קרבן הוא שמקריב א"ע להשי"ת והתענות הוא ג"כ קרבן שממעט חלבו ודמו. אבל מי שלומד ומתפלל הוא ג"כ צחי' קרבן שבזה מקריב א"ע להשי"ת. ויכול אז לקרב כל העולם להשי"ת :

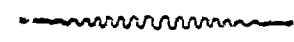
והרב באפמא סיפר לי שבילדותו היה מתענה ושאל להרב ר' אל' מלך ז"ל על זה. והשיב לו אם תוכל אחד התענית לאכול אין מלכות קווארט קאשי יבישה שיהא ד' לוגין אז מותר לך להתענות ואמר צוה"ל אלמלא יהיה לי עוד שנים להצטרף עמי לבטל התעניתים הייתה מצטל אחת ע"כ. וכשם שמאיה לשמור ישראל מעבירה כן מורה ליזהר לכל איש אם

אדם כי יקריב מבט קרבן לה'. איתא בספרים מכ"ס ר"ת מדה כנגד מדה. ולכן דורות הראשונים היו מתענים ומסגפים א"ע לפי שהיה בעולם תענוגים ושמחה ויהי להם רתיחת הדמים. ע"כ היה לריך להיות מדה כנגד מדה להתענות ולסגף א"ע. אבל בדורות הללו אין לריך להיות רק צחי' אלהים רוח נשברה. כי הדורות חלשים מאוד והלצבות והמוחין קטנים. ולכן לריך כל אחד ואחד רק להתפלל לפני אלהים ברוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה. ועוד כי כשאדם אוכל מקריב כל הד' מדריגות דלמ"ת להשי"ת. אבל כשמתענה לא זה בלבד שמזיק בגשמיות הלא חף זו שיכול להזיק א"ע ח"ו ברוחניות ג"כ. (תהלים קטו) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם.

אם יש לו מעט רפיון כח שלא יתענה. וסעיף שאדם לריך לעבוד להשי"ת בחדת האמת. ר"ל שלא ירגיש בטעת עבודתו ולא יתפעל בזה שהוא עובד להשי"ת. ואף שאדם נברא בצרגשה ואיך יכול שלא להרגיש. אמנם נראה כשהוא עושה רלון הלב האם מרגיש שום התפעלות מזה עבוד שעשה רלון הלב. זאת לא יהיה אדרבה מקבלת מזה חיות. כן האדם כשהמפלל או לומד מקבל רק יותר חיות בכל פעם מהשי"ת :

אדם כי יקריב מבם קרבן לה'.
 הכס כחוב (תהלים נב) זבחי אלהים רוח תזבחה כשאדם משער רוחו וגופו ומהפך החומר ללורכ אזוי עושים מהגוף נשמה. והנה גר ה' נשמת אדם. אדם זה נשמת אדם כי יקריב מבם קרבן

לה' מן הצהמה מן הבקר. כתוב (ישעיהו מג) ולכבודי זבחתיו יזרחיו אף עשיתיו זבחתיו הוא עולם הזריאה. יזרחיו זה העולם הילירא אף עשיתיו זה עולם העשיה. והנה צעולם העשיה אין שם רק זברים גשמיים ובהמיים ואדם נברא להעלותו לשרשן. לכן הזקיק אדם לכל זברים גשמיים יותר מכל הזבחים כי מחויב להעלותו רק הדיק כי בכל דור ודור יש לדיק. וזכו פי' אדם ולא כל אדם כי יקריב מבם קרבן לה' מן הצהמה פי' כי יעלה זברים הבהמיים למקורם : חקריבו את קרבנכם יהיה נחשב צעיני כאלו אחס עלמיכם מעלים כל הזברים הבהמיים שלכם. כי הדיק מעלה גשמיית נכל ישראל : סליק

פרשת קרושים

ואהבת רעד כבוד אני ה'.
 משל ל: כי אובדים שהיה נפשו קבורה באהבה מאוד וכו' רחוקים זה מזה. והגיע עילה על אחד מהם וגמור דיני ליהרג והוכרז בכל המדינה יבואו לראות דין הליש הס. וזו האובד

הזה ג"כ לשה. וכראותו כי כן לעק בקוי גדון הניחובו. אפי הוא שעשיתיו העוג הזה ולא חזירי. וסגיע הדין למלך וקרא אותם לשאול להם אמימת הדבר כיון שרם אחד עשה הדבר ולמה יחפוץ זולתו למות בחנם. אז השיב לו אני יודע שחזירי לא עשה

כמותכם אני חפץ להיות ג"כ שחכמי אומי
 באהבהכם ואני אהיה לכם ג"כ אהב כזה
 כן הדבר כאשר יגיע למעלה ואהבת לרעך
 כמוך . אז אני ה' מבקש לשרות בכם
 שתאבדו גם אומי ואני אהיה לכם ג"כ
 לאהב נאמן : סליק

עשה שום עול כי אני מכיר מזגו ומכותו
 שא"ל לעשות בן . א"כ אין זה רק עילה
 וחיי תלוי בחיי חבירי מוטב שאמות ולא
 אראה בניתח חבירי כי בודאי אני חייב
 מיחה על שהגיע לי עונש לראות בניתח
 חבירי . וכן השיב לו גם חבירו . אז פטר
 אותם זה המלך ובקש מהם שצין אהבים

פרשת בחוקתי

שעבוד השי"ת באכילה ושחיה וכנן דבר
 שבה לכלל העמוג . שאופה ומביע בהעמוג
 של כל הדברים על החיות והבה של
 השי"ת ששופע ושוכן שם ולוקח ממנו רמיזה
 דחכמה לקרב הכל לשורשו שגלוקח ממנו י
 ועבודה כזאת יותר קשה מעבודה שאדם עובד
 בחורה ובתפלה ובמלות . שאין יכולין לעמוד
 בעבודה הזאת ולהיות מגבור הכובש את
 יארו לכופו מיניה וביה . ולכן נקרא
 העבודה כזאת בשם אורח . כי אין הכל
 הולכים בשביל הזה רק יחידי הגולה
 שמתבדרים בשמותם ועבודתם מהעמוג הגשמי
 והעבי' . וזהו בכל דרכי דעשו שאם
 האדם מקיים המיד לילך בדרך הכבושה
 והסלילה בחורה ובתפלה ובמעשה המלות .
 ואז השי"ת מסייע לו שיכול לילך בהאורח
 הג"ל

פתח ואמר אם בחיקותי הלכו ועשיתם
 אותם ונתחיו גשמיכם בעתם וגו' .
 נתיב (משלי ג) בכל דרכיך דעו וזהו
 יישר אורחותיך , כי זה ידוע למי שידע
 וכן הוא האמת כי דרך משמעותו דרך
 הכבושה לרבים . כסוד דרך הרבים שהכל
 דורסים והולכים בה . ואורח משמעותו
 נתיב ושביל שאין הרבים טובשין והולכין
 בה רק יחידים שיודעים אותם מוטים מן
 הדרך והולכים בהשביל . והנה עבודה
 האדם להשי"ת בחורה ובמעשה המלות
 בהתמדה והרגלה יומם ולילה מכוונה בשם
 דרך . שהכל יודעים ויכוונים להגיע לזה .
 כי הוא דרך הכבושה והסלילה . על כן
 נקרא עבודה כזאת בשם דרך שהכל
 משמשין ובהין עליו . והאורח מכוונה במי

לחכמתו אין חכמתו מתקיימת. כי היראה היא המקור החכמה. וזכו אתם בחקותי תלכו סוד המלות הנחקקות בתורה כנ"ל. וע"ז מביים זאת מלואי תשמרו ועשייתם. כי השמירה הוא סוד היראה. ועשייתם הוא סוד ההבנה סוד החכמה. שיהיה היראה קודמת להחכמה והיה חכמתו מתקיימת. ואז אתם יהיה שיהיה יחדיו בכל המלות היראה וההבנה יהיה בחכמתו השלימות שיהיה למעלה לנחת רוח להשי"ת :

באופן שלישי אתם בחקותי תלכו. כי זה ידוע למי שידע מה שאמר חז"ל (ברכות פ"ק) לעולם ירגיו אדם ילך טוב על ילך הרע. וסוד הרגזה היא שלעולם יתחמך ויתחזק האדם בעבודת השי"ת הן בתורה הן בתפלה ובכל המלות לעשות אותם בתשוקה ותפלה בהתלהבות חזקה. אעפ"י שיהיה נגוף לפני ה"ה"ר מחמת תחבולותיו המזומות לדחות אותה מן המלות. שירחה לו פנים שלא כהלכה שלא ללכת בהמלה מחמת תחבולותיו המזומות ורמיזותיו. שלכך נברא ואומנתו בך. על זה מבטיח השי"ת אתם בחקותי תלכו כי חק הוא דבר שלא בטעם. שכל המלות אפילו מלות שיש להם טעמים וסודות לאנשים היודעים בטוב הכוונה. תלכו אתם אפילו אינכם יודעים בטוב הכוונה

כנ"ל. כי כזה לטור מסייעין לו שיכול לבוא לעבודה השנייה שמכונה בשם אורח שקשה יותר מהעבודה הראשונה. וזכו והוא יישר אורחותיך שהשי"ת מיישר ומסייע להאדם שילך בעבודה המכונה בשם אורח כנ"ל. וזכו אתם בחקותי תלכו. וחוקותי מכונה בשם דרך כנ"ל בתורה ובתפלה ובמלות החקוקים בתורה. שאם חסיו סולכים תמיד בהרגלה ובסתמדה יומם ולילה בעסק התורה והתפלה ומעשה המלות כמו שנאמר ושמרתם ועשייתם אותם ואז השי"ת מסייע לו כפי הכח לטור מסייעין לו. ואז השי"ת מבטיח ונתתי גשמיכם בעתו. שהשי"ת יעזור ומסייע לו שיכול לעבוד אותה אפילו בהגשמות הדברים שנאמר בפסוק שמכונה בשם אורח. ויקבל הקב"ה תענוג ושעשועים מעבודתו שיקרב הכל לשורשו שלקח נשם. שיהפוך אללו הגשמות של הדברים לרוחניות. ויגיע למעלה למדרגה של אורח כנ"ל :

באופן אחר אתם בחקותי תלכו ואת מלואי תשמרו ועשייתם אותם. כי הנה כחוב (תהלים קיא) ראשית חכמה יראת ה' שטיקת החכמה היא היראה כי חכמה בלא יראת לאו כלום. וכל שיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו פועלת וכל שאין יראת חטאו קודמת

הכוונה. ולדחות ה"ה"ר לאמור שכן אם
 ה"ה"ת בלא טעם. ויעשה המלוא בצריזות
 והחוקה ובהחלטה לעשות רגונו יחברך.
 וזהו אם בחקותי תלכו שיהא לשון חק
 בלא טעם תלכו בכל המלות הפי' המלות
 שיש להם טעמים על פי בוונות. רק
 שיהא אינו יודע הטעם והכוונה ברמיזותיה
 בעולמות עליונים. יעשה בדרך חק בלא
 טעם כנ"ל רק בצריזות וחשיקה. וע"ז
 גומיים ותמרתם את מלותי ועשייתם אותם.
 שה"ה"ת מבטוחו שיהא מתהוג בדרך הנ"ל
 ואי הבא לטבר מסייעין לו. כי ה"ה"ת
 יעזר ויסייע לו לשמור ולעשות שיעשה
 המלוא הנ"כ על פי הכוונה שיגלה לו
 דמיתת בעולמות עליונים. וזהו ותמרתם
 את מלותי ועשייתם אותם. שישמור ויעשה
 המלוא כפי דמיתת בעולמות עליונים כי
 הבא לטבר מסייעין אותו ויתגלה לו סוד
 הכוונה. וזהו ענין ההרגזה על ה"ה"ר
 שה"ה"ת מרגיו ומדחה אותו ועושה המלוא
 העפ"י שאינו יודע בוונתה ורמיזתה העפ"כ
 עושה אותה בהחלטה כנ"ל :

באופן רביעי אם בחקותי תלכו כי זה
 ידוע למי שידע וכן הוא האמת
 שדמות דיוקנו של יעקב חקיקה בכמה
 סבדור. ע"כ אמרו חז"ל ששופרא דיעקב
 מעין שופרא דאדם קדמאה. כי הם
 גנייהם חקיקים בכמה סבדור כמו שראה

יחזקאל הנביא (יחזקאל א) ועל דמות
 הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה,
 וכל תמונת עמו ישראל מחלכות ונחמטה
 מתחת כסא כבודו יחברך מסוד האדם
 קדמאה הנושא את הכסא שיהא כללה
 כל התמונות של ישראל. ולכן אם כן הוא
 הדבר ואי מה מאוד צריך האדם לדעתה
 לרעוד ולפחד להגשים ולתעב סוד
 תמחו הנחמטה מתחת כסא כבודו מאדם
 דלעילא מתחת הכסא ומסוד יעקב החקיקה
 בכסא כבודו. כי הם בשוה הם.
 כמו שהחז"ל שופרא דיעקב כשופרא דאדם
 קדמאה. ולריך האדם לראות ולהסתכל
 חמיד על שורש מחלכו הנחקק מתחת
 כסא כבודו משורש האדם דלעילא וממדת
 יעקב החקיקה הם בכסא כבוד כנ"ל.
 ויראה לתקן שורש מחלכו שיראה ויבט על
 שורש תמחו מאיזה מדה וספירה היא
 נחקקה את ממדת החכד או ממדת
 הגבורה או משאר שבע מדות. וישים כל
 מגמתו וחפצו לתקן שורש תמחו בחכמתו
 ובינתו ושכלו ודעתו לתקן זאת המדה
 וספירה בשרשה. לזכך ולטבר אותה
 מכל סיג ופגם בשצירות המומר והגוף.
 ולעבוד לה"ה"ת בהמדה והספירה של
 שורש תמחו בכלות הנפש לתקן שורש
 תמחו. וזהו אם בחקותי תלכו כי חקיקה
 היא לשון חקיקה. סוד התשמה החקיקה
 מתחת

יודע ביותר פחיתות ערכו . וכחוב (יטעיה
 יז) אני את דכא אשכון ושפל רוח . אבל
 לא כן אם אדם הוא להובע וצביל המיד
 למלאות כרכו ותאוותיו יום וילילה לא
 ישבות ויניח מרדוף אחר תעניניו למלאות
 גופו וחומריו תאוותיו והנאותיו הגשמיות
 והעצביות . ואז מכבד אורה של הנשמה
 מתמת מעשיו הרעים . כי לא צללה חפץ
 בצריחות העולם . ואז חינו שורה ברוכה
 סוד הנשמה סוד האדם שמספרו שם
 מ"ה כשם הוי"ה צ"ה במליחו . כי
 מה לחבן את חבר . ואז מסתלק ממנו
 אור הנשמה סוד הלל כ"ל . וזה שאמר
 חכמינו ז"ל אחס קרואים אדם בו' כי איש
 הנדיק יב' לו סוד הנשמה היתונה לו
 מתחת ככא כבודו יתברך סוד השם מ"ה
 כ"ל שמספרו אדם אבל הרשעים אין
 להם שום שייכות בהשם מ"ה . וזהו
 שאחז"ל אחס שועה המאבד מ"ה
 שותפים לו . כי השועה בשעותו ובמעשיו
 הרעים מאבד סוד אור הנשמה סוד
 אדם סוד שם מ"ה כ"ל כי יסור ממנו
 הלל . וזהו אם בחקותי תלכו דהייח
 סוד החקיקה הנתינה לכם סוד האדם
 אור הנשמה השם מ"ה תלכו שלא תאבדו
 אותה במעשיכם הרעים ואת מלוא
 השמורו ועשיתם אותם שעי"ז תגדל
 אור הנשמה סוד האדם צוה שבהירות
 במעשיכם

מתחת ככא כבודו יתברך כ"ל . ואם
 תלכו בחקיקה כ"ל ר"ה לומר שיראה
 להביט ולהסתכל מאיזה מדה וספירה
 בחקיקה שורה נשמתו . וילך בעבודת
 השי"ת כל ימי חייו לקרב העוף אל
 השורש בעבודתו הזכה והעסורה כמו
 שחקיקה מש"ס . ואז יקבל השם יתברך
 הענוג ושעשועים ממנו :

באופן חמישי אם בחקותי תלכו . כי זה
 ידוע למי שידע כי אדם הוא
 במספר מ"ה כמנין השם הוי"ה צ"ה
 במליחו כי נשמתו חיצנה מתחת ככא כבודו
 יתברך . ואם מזך ומטהר גופו וחומריו
 מגשמיותו ועצבותו לצלתי הולך אחר
 תאוותיו והנאותיו למלאות כרכו מתאוות
 עו"ז . אזי מאיר בו סוד נשמתו ובהארה
 זכה ובהירה . ואז צלל יתסלק את
 ומאיר בו השם הוי"ה שהיא שם מ"ה
 סוד נשמתו כ"ל כי חינו מלכך אותה
 במעשיו הרעים לצטל אורה . ואז כל מה
 שמרבה בטרתת חיותו אזי יודע ביותר
 פחיתות ערכו איך שהוא בתכלית
 הריחוק . והוא בסוד האי"ן והענוס כמו
 שנאמר אלל משה רבינו ע"ה (במדבר
 יב) והאיש משה עניו מאוד מכל האדם
 אשר על פני האדמה . ומתמת זה זכה
 למעלה היותו גדולה מכל הכבדאים .
 כי מי שמשוג ביותר גודל אור יתברך

זכיתו וטרתו. תמלא ר"ל יכול להגיע למעלות ומדרגות אור דאחגלייא כי מלא מין את מינו ויער • והנה אור הצימאום נאמר עליו (שמות לג) ושכתי כפי עליך שהוא סוד הצימאום. כמו שנאמר למעלה (שם) ושמהיך בנקרת האור סוד הכיטוי ושכתי כפי עיך סוד הצימאום. וכתיב וראית את אחורי ופני לא יראו כי מהמת חטא העגל הורידו למשה רבינו ע"ה ממעלתו ומדרגתו הרמה והצורך לאור הצימאום סוד הלבוש. וזה ושכתי כפי עליך סוד הלבוש. וראית את אחורי הוא ג"כ סוד הצימאום. ופני לא יראה סוד אור דאחגלייא. והנה אמרו חז"ל במקום שבעלי תשובה עומדים אין לדיקים גמורים יכולים לעמוד. ופירותו של בעלי תשובה אין משמעותו שיש מעבירות שעשה ש"כ למען יגדל כחו מלדיק גמור שלא געם עינם חטא. אלא הפירות של בעלי תשובה שמהוך זוכך גופו וחומר מכל וכל והוא צבד האין הגמור. ועי"ז מגיע למעלות ומדרגות אור דאחגלייא • וזהו צע"ת בשב מאיר הצימאום סוד אור דאחכביא וגם ליעלת ומדרגת אור דאחגלייא. ביזכך וטרתו גופו וחומר מכל וכל והוא צבד האין הגמור כ"ל. ואח במדרגתו ומעלתו אין הדיקים גמורים יכולים

במעשיכם הטובים ביזכך הגוף והחומר כ"ל :

באופן שני הם בחקותי תלכו כי הנה כת"ב (סלים פ"ד) כי שמש ומגן ה' אלהים. כמו שהשמש לריכה למגן מחמת גודל בהירותה ואורה ה"ב שאין העולם יכול לכוול. ולזה לריכה למגן להכין על ידו גודל הבהירות כמו כן ה' אלהים שהשם הוי"ה צ"ה שהיא סוד אור אין סוף בעלמו מחמת גודל אורו בלי גבול ותכלית. אין העולם יכול לקבל גודל הבהירות והצורך כשי"ת לצימאום אור בהירותו ע"י שם אלהים סוד הצימאום לקיים העולמות. והנה אור א"ס צ"ה בלי צימאום נקרא אור דאחגלייא שהוא בלא לבוש וצימאום. והאור דצימאום ולבוש נקרא אור דאחכביא. והנה אור דאחגלייא אינו יכול להגיע אליו רק יחידי סגילה שרזככים חומרם וגופם מכל וכל בתכלית הזיכך והבהירות. ואינם מרגישים בעלמם מכל וכל. והנה בתכלית האין גמור שהוא סוד כלות הנפש • וזה (איוב כח) והחכמה מאין המלא כי החכמה הוא סוד כ"ח מ"ה. שהוא כח של השם הוי"ה צ"ה שמשפרו מ"ה במולאו סוד אור דאחגלייא בלא הצימאום והלבוש מאין תמלא. כי מי שהוא במדרגת אין שהוא ביטול גופו וחומר שהוא הלבוש מכל וכל מחמת

פרישת בחקותי

קרישין

יכולים לעמוד . חטפ"י שהלדיק גמור
עוסק בתורה יומם ולילה . רק שלא
הגיע למדרגת ח"ץ בזכות חומרו וגופו .
ואז הוא במדרגת אור דאחכסיה ולא
במדרגת אור דאתגלייה כמו שבעל
השובב הכ"ל :

וזהו ואל אלי בני ישראל לא שלח
ידו ויחזו את אלהים ויאכלו
וישאו . כי אלי הוא מלשון אלילות
שבזכות חומרו וגופו מכל וכל שהגיע
לסוד אור דאתגלייה . עי"ז זכה לעלות
לעולם האלילות סוד אור דאתגלייה .
לא שלח ידו שלא הגיע להם שום
סיק מחמת המדרגה הגדולה הזאת
שהגיע לסוד אור דאתגלייה . שלא תפטר
הכלי מחמת ריבוי האור . וחו ויחזו
את אלהים כי לשון חזיון מורה על עביות
הדבר . ולשון מראה על דקות הדבר .
כמו אספקלריא המאירה . וחזיון כמו
תלום וחזיון . וחו ויחזו את אלהים .
כי מאלהים שהוא סוד הלימאוס סוד
אור דאחכסיה הים להם בה' חזיון .
כי הגיעו לסוד אור דאתגלייה סוד
אספקלריא המאירה . וחו ויאכלו
וישאו שלכאורה הים לו לומר ואכלו ושאו .
אך ויאכלו וישאו הים לשון מפעל שעשו
נחת רוח להשי"ת וקבל תענוג ושעשועים
מהם . וחו אם בחקותי תלכו הוא

לשון תג חונם והוא לשון מדרגה .
היינו שחלבו ממדרגת הלימאוס סוד
אור דאחכסיה ותגיעו למעלת ומדרגת
אור דאתגלייה . כמו בע"ה הכ"ל ששב
מהלימאוס סוד אור דאחכסיה והגיע לאור
דאתגלייה . ומקבל השי"ת תענוג ושעשועים
מהם :

וזהו ג"כ מה שאמר הכתוב אח"ז בסוד
הברכה ואכלתם יין נושן וישן
מפני חדש חוליו . כי אור דאחכסיה סוד
הלימאוס נקרא יין . והוא סוד לדיק
גמור הכ"ל מחמת שתענוג תמידי אינו
תענוג . וסוד הלימאוס נקרא על שם
תמיד מחמת שהוא בהגבלה ותכלית וקן
רק עיקר התענוג הוא בסוד חדשים
לבקרים עבודה חדשה אשר לא היה
ביום העבר . הוא בסוד הבע"ה הכ"ל
סוד אור דאתגלייה ששב מן האור
הלימאוס אור דאחכסיה להיות בסוד
אור דאתגלייה בלי לימאוס עד אין סוף
ותכלית וקן חבו נקרא על שם חדש
כי דבר הלימאוס מוכן ועומד הוא תיקדמת
דנא וע"כ נקרא בשם יין . ודבר שהוא
בלא לימאוס ובכל יום מתחדש אור
חדש נקרא בשם חדש . וכן אור
הלימאוס נקרא בשם יין . ואור דאתגלייה
נקרא בשם חדש . ע"ז אמר ואכלתם
יין נושן שתראו להיות בתחלה בעבודה
ישיב

מזה. והם משהשלים מן הארבע עולמות
 ה"ב"ע. שהמה גם כן למעלה מזה.
 ילידה מן צביה. ובריאה מן ילידה.
 והאילות מן בריאה. נפש משחלשל מן
 עשיה והרוח מן הילידה. ונשמה מן
 מן הבריאה. ונשמה לנשמה מן האילות.
 והארבע עולמות נמשכים ונשפעים אורם
 מן הארבע אוחיות הוי"ה ב"ה. עשיה
 מן ה"א אחרונה. וילידה מן הו"ו.
 ובריאה מן ה"א ראשונה. והאילות מן
 יו"ד כל השם הוי"ה ב"ה. וכנגדם
 בכחם כדודו יתברך יש לעומתם
 הארבעה הציות הנושאים הכחם סוד
 ארי שור נשר אדם כנגד ארבע עולמות
 כנ"ל וכנגד הארבע אוחיות כל השם
 הוי"ה ב"ה. והאדם הוא הגדול
 שלמעלה מכולם כיו שראה יתקאל
 הנביא (יתקאל ח) ועל דמות הכחם
 דמות כמראה אדם עליו מלמעלה:

והנה חם האדם מוקף ומטור גופו
 וחוטיו מגשמייתו ועצמותיו מכל
 וכל. אזי יכול להגיע למעלות ומדרגות
 אדם דלעילא הנושא את הכחם וחקיקה
 שם כנ"ל. אך חם חם ושלום הוא
 להיפך ברוב מעשיו. אזי נושג נדויעת
 התחתונה ה"ו עפר הגריע מכולם.
 בסוד חדם יאודו מעפר וכוו לנפ"ר.
 בסוד ונחם מעפר לחמו לסיטרה אחרת

ח"ו

תקנה בסוד לדיק גמור בצורה ותפלה
 ומעשה הטיות בסוד אור הלימאום אור
 דאחכסיה. ואח"כ בהזדככות חומרים
 וגופם בציטול המליחית שגיטו לסוד
 האין הגמור ואז יזכו למעלת ומדרגת
 אור דאחגלייא בלא הלימאום ה"כונה
 בשם חדש כנ"ל. והוא יעלות ומדרגות
 כבע"ת ה"ל. וזהו שמשורש ואומר
 ויבן מפני חדש הוליוו. שהראו
 להוליו סוד הלימאום והגיעו למעלת
 ומדרגת חדש סוד אור דאחגלייא. כי
 תענוג תמידיו אינו תענוג כנ"ל:

באופן שבישי חם בחקותי תלכו והוא
 קרוב לאופן חמישי בהרבה
 הציאור. ולהסמין מה שכתוב ונתחו
 משכני בהוככם ולא תגעל נפשי אהכם
 וההלכתי בהוככם והייתי לכם לאלהים
 שיהיו שייכים זה לזה ויחדיו ידבקו.
 והוא כי ידוע כי גוף האדם נבנה
 מארבעה יסודות אמר"ע. ומים היא
 למעלה מן האש והאש מן הרוח והרוח
 מן העפר ועפר היא הגריע מכולם.
 ונעומתם נתנה באלים נפש רוח ונשמה
 ונשמה לנשמה. נכס כנגד יסוד העפר.
 ורוח כנגד רוח. ונשמה כנגד יסוד
 אש. ונשמה לנשמה כנגד יסוד המים. וכמו
 שארבעה יסודות זה למעלה מזה כמ"כ
 הארבעה בחי' ה"ל המה זה למעלה

ולהארבע אותיות הוי"ם ז"ם ולאדם
 דלעילא החקיקא והמוש"א את הכסא כבוד,
 לשכון בתוכו הסי"ת ממש בארבע אותיות
 הנחקקות, ואז הוא כלי מוכן לקבל האור
 דהאגלייא, ואז יקוים זכס ונתתי משכני
 בחוככם ולא תגעל נפשי אהכס, כי
 נפשי הוא לשון רלון, כי כך הוא רלון
 של הסי"ת בצריאת עולמות כולם סי"ת
 כן ויקבל תענוג ושעשועים מנשמת עמו
 ישראל בעבודה החמימה כזאת, והיו
 ונתתי משכני בחוככם, כי הוא כלי מוכן
 לשכון בתוכו הסי"ת בעבודה כזאת, ולא
 תגעל נפשי, כי כך הרלון בצריאת עולמות
 לזההסלכתי בחוככם כ"ל והייתי לכם
 לאלהים: הליק

ה"ו צהרע מעשיו, וסנה צכניב האדם
 דרבו ללכת בו בעבודתו יתברך בזיכך
 ופסרה גופו וחומריו. אזי זוכה לכל
 שמדרגות הטובים ה"ל לנרנ"ן. ולאדם
 דלעילא החקיקא והמוש"א את הכסא
 הכבוד שיטון בתוכו הארבע אותיות
 הוי"ם בשלימות. כי הוא כלי מוכן
 לשכון בתוכו ממש הסי"ת מהמת ביטול
 גופו וחומריו מכל וכל להשגות ביטול
 המליאות כבוד האין הגמור והחכמה
 מאין תמלא - והיו הם בחקותי תלכו כי
 חיקות הוא לשון חקיקא, רולס לומר הם
 תלכו בדרך החקיקא ה"ל בזיכך ופסרה
 גופו וחומריו בביטול המליאות ואין הגמור,
 והגיע לנרנ"ן ולארבע עולמות ה"ב"ע

פרשת במדבר

ידוע כי אלל הכסא כבוד כתיב (יחזקאל
 א') פני אדם ופני אריס לימין להרבעתן
 וכני פשר לשאל להרבעתן, נמלא
 שמדרגת האדם הוא מעולה ומשובח יותר
 מג' היות הגשירות הטשאות את הכסא
 כי הוא מוקדם ונמנה דראשונה,
 ובעבודתו חזיכך חומריו וגופו יכול להגיע
 לאדם דלעילא כנצטס וסרמה בזיכך
 ושלש

שאן את ראש בני ישראל
 למשפחותם לבית אבותם
 וגר'. כנה ידוע למי שידוע וק הוא האמת כי
 האדם בעבודתו יתברך בזיכך חומריו וגופו
 מתאוותיו השמיות והעביות יכול להגיע
 למעלות ומדרגות יותר מהמלאכים ושרפים
 וחופנים וחיות. כי נשמות עמו ישראל
 נחלצת מהחם ככה כבודו יתברך. והו